

Đề bài: Kể về một chuyến du lịch trong thế giới cổ tích gặp nhân vật cổ tích em yêu nhất

Bài làm

Đêm trăng gió mát, tôi cùng ông nội mang cái chõng tre ra ngoài sân nằm hóng mát vì trong nhà muỗi nhiều quá. Ông kể cho tôi những câu chuyện cổ tích thật thú vị. Tôi nhẹ nhàng chìm vào giấc mơ tự bao giờ không hay, đó là những giấc mơ cổ tích thật đẹp hiện lên trong đầu tôi những nàng công chúa, hoàng tử, ông Bụt hiền lành tốt bụng và cả những tên yêu tinh, yêu quái xấu xa. Giả như tôi có thể được gặp nàng tiên trong mộng bước ra từ quả thị bấy lâu nay tôi thường mơ thấy.

Tôi ngủ thấy mùi thị thơm phức, từ trong quả thị bước ra một nàng Tấm thật xinh đẹp. Trước giờ tôi chỉ gặp Tấm trong câu chuyện của ông kể, trong những bài học ở lớp. Hôm nay, tôi mới thấy tận mắt. Tấm mỉm cười thật duyên dáng và chạy lại nắm tay tôi. Tôi hỏi: “Sao chị vui thế?”. Tấm trả lời: “Vì không còn phải ở cùng với mẹ con Cám nữa, bây giờ chị được tự do rồi”. Tôi liền hỏi tiếp: “Sao chị không ở cùng hoàng tử?”. Tấm đáp rằng: “Ta trốn chàng ra đây chơi với em đây” rồi ra hiệu nháy mắt “suyt”. À, thì ra là vậy. Chúng tôi cùng vui đùa trong vườn hoa thật nhiều quả ngọt và mùi hương nồng nàn của các loài hoa.

Tôi mãi mê đuổi theo mãi mê bắt bướm rồi lạc vào rừng sâu không biết. Tôi đi mãi, đi mãi thì gặp Thánh Gióng – một chàng trai thật khỏe mạnh và cường tráng. Tôi liền hỏi:

“Ngài có phải là Thánh Gióng không?”

Thánh Gióng đáp: “Chính ta đây, sao ngươi lại lạc vào tận rừng sâu thế này?”

Tôi liền òa khóc: “Ta bị lạc đường, ngài có thể đưa ta về nhà không?”

Thánh Gióng cười ha hả: “Được thôi, ta sẽ đưa ngươi về nhà”

Rồi tôi như được thổi lên yên ngựa, được vi vu trong gió, cảm giác như được chạm vào từng tầng mây. Tôi hỏi Thánh Gióng tại sao ngài có thể vươn vai một cái đã trở thành tráng sĩ to lớn như vậy?!. Ngài cười sang sảng và đáp tôi:

“Ta cảm ơn nhà ngươi có một câu hỏi rất hay ngưỡng mộ ta. Thực ra cũng không có bí quyết gì ở đây. Cơm gạo nhà ta không đủ ăn nên phải nhờ hàng xóm góp lại, ba nong cà, bảy nong cơm thì ta mới đủ ăn. Ta thực sự biết ơn bà con hàng xóm. Đó cũng thể hiện tình đoàn kết, tương thân tương ái lẫn nhau của dân tộc ta. Các phương tiện để đánh giặc được nhà vua sắm sửa kĩ càng và chu đáo: ngựa sắt, roi sắt và áo giáp sắt. Công lao đâu chỉ của riêng ta.”

Định hỏi ngài thêm một câu nữa nhưng đã đến nơi, tôi tạm biệt ngài. Tôi lại được đắm chìm vào tiếng sáo du dương của một chàng trai khôi ngô tuấn tú, tôi vội vàng hỏi: “Có phải chàng Sọ Dừa đang thổi sáo chẵn trâu kia không nhỉ?”

Thánh Gióng liền đáp: “Đúng đấy, cậu ta đang chẵn trâu ở ngọn đồi phía bên kia”

Rồi ngài phi ngựa đặt tôi xuống ngọn đồi và tạm biệt tôi. Tôi hỏi Sọ Dừa:

“Anh có phải Sọ Dừa không?”

Chàng Sọ Dừa gật đầu tôi và vẫn mãi mê thổi sáo. Tôi như bị thôi miên bởi tiếng sáo đó. Bên cạnh là cô út hiền lành, giàu tình yêu thương và lòng nhân hậu đứng cạnh. Mỗi buổi trưa hè, cô không ngần ngại nắng nôi, đường xá xa

xôi để đưa com cho chàng Sọ Dừa, rồi từ lúc nào cô đã thương thầm Sọ Dừa và đã trở thành vợ của Trạng nguyên

Bỗng nhiên, tiếng chó sủa ngoài sân làm tôi giật mình, ông tôi vẫn nằm đấy quạt đều đều cho tôi ngủ. “Cháu yêu ông nhiều lắm, nhờ những câu chuyện cổ tích của ông mà cháu đã có một giấc mơ thật đẹp”.